

diget lån af statskassen, således at hypotekbankens finansiering af statsboligfonden ved u hjemlet tilbageholdelse af kassebeholdning, der skulle have været afregnet med statskassen, kunne bringes til ophør. Endvidere anførte man, at den nuværende fremgangsmåde i realiteten indebærer, at der er ydet et lån af statskassen uden bevillingsmæssig hjemmel.

I besvarelse af revisorerne's fornævnte skrivelse af 6. september 1963 meddelte finansministeriet den 27. september s. å., at ministeriet fortsat ikke finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at imødekomme ønsket om en kapitaltilførsel som anført, uden at ministeriet i øvrigt nærmere har begrundet dette standpunkt.

Idet revisorerne herefter på ny finder anledning til at fremdrage sagen, skal man til det foran anførte tilføje, at hypotekbanken på den ene side har svaret rente til statskassen, i regnskabsåret 1962 med 5 pct. p. a., af de beløb, der som anført u hjemlet tilbageholdes af den statskassen tilhørende kassebeholdning, men banken har imidlertid kun beregnet rente af det beløb, hvorved saldoen på *hver enkelt* af de konti, i alt 6, der tilsammen udviser kassebeholdningens størrelse, har oversteg 500.000 kr., således at hypotekbanken maksimalt har kunnet have 3 mill. kr. til rådighed uden at have svaret rente heraf til statskassen. På den anden side har hypotekbanken beregnet sig rente svarende til nationalbankens til enhver tid gældende diskonto, i regnskabsåret 1962 $6\frac{1}{2}$ pct. p. a., af den totale saldo af statsboligfondens gæld til hypotekbanken.

Den af hypotekbanken benyttede fremgangsmåde ved finansieringen af statsboligfonden må ses på baggrund af hypotekbankens vanskeligheder i en årrække med hensyn til at skaffe tilstrækkelig kapital ikke alene til dækning af bankens eget likviditetsbehov, men også til dækning af statsboligfondens likviditetsunderskud samt til periodevis forekomne likviditetsvanskeligheder i forbindelse med fiskeribankens drift.

For hypotekbankens eget vedkommende blev de likviditetsmæssige vanskeligheder dog i nogen grad afhjulpet ved en mellem finansministeriet og banken i 1959 truffen ordning, hvorefter der med tilslutning af

folketingets finansudvalg (aktstykke nr. 519 af 23. maj 1959) blev ydet hypotekbanken en kapitaltilførsel fra statskassen på 10 mill. kr. til delvis dækning af tab, som banken havde lidt ved lånoptagelser på statskassens vegne, jfr. hypotekbanklovens § 10, hvilket tab finansministeriet og hypotekbanken var enige om kunne opgøres til i hvert fald 24 mill. kr.

Spørgsmålet om statsboligfondens likviditetsvanskeligheder er imidlertid forblevet uløst gennem årene, således at hypotekbanken har været nødsaget til at løse finansieringsproblemet på den foran omtalte måde.

Revisorerne har ved behandling af statsboligfondens likviditetsunderskud været opmærksom på, at underskuddet efter 1961, da det nåede maksimum med 6,2 mill. kr., vil vise en nedadgående tendens år for år, idet det nedbringes, efterhånden som statsboligfondens tilgodehavender indgår til fonden. En beregning viser, at likviditetsunderskuddet i april 1968, d. v. s. på det tidspunkt, da fondens normale lånetilgodehavender og den udenlandske gæld skulle være afviklet, kan forventes at ville andrage ca. 1,6 mill. kr. svarende til statskassens tilsvær i forbindelse med foran omtalte henstand i henhold til § 5 i lov nr. 551 af 23. december 1922 om lån til boligforanstaltninger. For afviklingen af denne henstandsgæld, der for langt den overvejende dels vedkommende påhviler boligforeninger, er der imidlertid truffet tilbagebetalingsordninger, der først udløber i tidsrummet mellem 1972 og 1987, medmindre de pågældende ejendomme forinden bliver omprioriteret, i hvilke tilfælde henstandsgælden vil blive forlangt indfriet.

Da likviditetsunderskuddet således vil bestå endnu i en lang årrække, må revisorerne finde det betænkeligt, at finansieringen af statsboligfonden fortsat sker af statskassemidler, uden at der foreligger bevillingsmæssig hjemmel hertil, og revisorerne er vedblivende af den opfattelse, at de fornødne midler til dækning af likviditetsunderskuddet bør stilles til rådighed for fonden i form af et midlertidigt lån af statskassen, der vil kunne tilbagebetales, efterhånden som bedringen i likviditeten indtræder, jfr. ovenfor. Tilsvarende betænkeligheder med hensyn til den bevillingsmæs-